

Proeven dat de HERE goedertieren is

Liturgiesuggesties:

Gezang 358: 1, 2 en 3

Psalm 63: 2 en 3

Psalm 139: 14 (OB)

1 Petrus 2:1-10

Psalm 65: 2

Na verkondiging: Psalm 107: 1 en 3

2^e deel formulier avondmaal

Psalm 63: 1

Tijdens viering avondmaal: Psalm 34: 1, 2, 9 en 11 (OB)

Psalm 103: 1 en 3

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Verlangt u er naar om vanmorgen het avondmaal te vieren?

Om te proeven, dat de HERE goedertieren is?

Om op te wassen tot zaligheid, tot redding, tot behoud?

Wie eet en drinkt proeft dat de HERE ... goedertieren is!

Goedertieren.

In het Grieks, de taal van het Nieuwe Testament is dat een woord dat maar één letter verschilt van het woord 'Christus'.

Goedertieren is in de grondtekst: chrestos.

En Christus is in het Grieks: Christos.

Eén letter verschil.

Niet voor niets gebruikt Paulus deze woordspeling.

Want wáár wordt Gods goedertierenheid duidelijke zichtbaar dan in Jezus, de Christus?

Jezus, de gezalfde Hogepriester, die met zijn eigen bloed ... verzoening doet voor de zonden?

Uw zonden, jouw zonden en die van mij.

Jezus, de Christus, die tot op het ruwhouten kruis van Golgotha laat zien: De HERE is goedertieren!

*

Nu is, gemeente, dat woord goedertieren een woord dat we in ons dagelijks spraakgebruik niet zo vaak zullen gebruiken.

We denken dan aan andere woorden.

Woorden als: mild, zacht, vriendelijk, welwillend, lief en goed.

Al die woorden geven iets weer van het karakter van Gods goedertierenheid.

God is als een milde, zachte, vriendelijke Vader, die in liefde steeds het goede zoekt voor zijn kinderen.

Dat is het beeld, dat ik - steeds weer als ik in mijn Bijbel lees - van God krijg.

Een goede, liefdevolle Vader, die - ondanks mijn zonden, ondanks mijn fouten en tekortkomingen - goedertieren ís en blijft.

Mild en vriendelijk, barmhartig en genadig.

*

Waarom?

Waarom heeft God ons - ondanks alles wat er in de geschiedenis van mensen is gebeurd - toch nog lief?

Waarom is God mij - ondanks alles wat er in mijn leven is gebeurd - toch nog steeds welwillend?

Omdat wij, broeders en zusters, jongelui, ... zijn kinderen zijn!
Kinderen van een Vader in de hemel!

Pasgeboren kinderen, schrijft Petrus in zijn eerste brief aan de christenen die overal verspreid in de toenmalige wereld wonen.

Pasgeboren kinderen.

Wat bedoeld Petrus daarmee?

We zijn toch geen pasgeboren kinderen?

We zijn toch geen baby's?

Ja, schrijft Petrus, jullie zijn pasgeboren baby's, die nog moeten opgroeien tot zaligheid.

Pasgeboren ... dat wil hier zeggen: Nog niet zo lang geleden tot het geloof gekomen. Petrus denkt aan christenen die nog niet zolang geleden in het openbaar belijdenis van hun geloof hadden afgelegd.

Onder belijdenis van hun zonden hadden ze toen de christelijke doop mogen ontvangen.

Probeer u in gedachten zo'n doopdienst uit de vroeg-christelijke tijd eens in te denken.

De rij met dopelingen komt de kerkzaal binnen, loopt naar het doopbassin vóór in de kerk.

Daar leggen ze alle mooie kleren en sieraden af.

Dan dalen ze in het doopwater af om zichzelf of om elkaar te dopen.

En als dat gebeurd is - als ze zijn ondergegaan in het watergraf - komen ze als andere, als nieuwe mensen weer uit het doopwater naar boven.

Ze krijgen een glanzend wit kleed aan.

Teken van reinheid.

Dan worden naar de tafel van de HERE geleid.

Om dáár te proeven, dat de HERE goedertieren is.

"Legt dan af ... alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij."

Zie je het vóór je

De oude kleren, die horen bij een leven in zonde en in de wereld ... moeten worden uitgetrokken.

Alleen dán kun je - als een wedergeboren mens - bekleed worden met de nieuwe witte kleren van reinheid en heiligheid van Christus.

Wie Jezus Christus heeft aangedaan - wie door de Heilige Geest - van boven, opnieuw geboren is ... heeft afgelegd wat tot het oude leven behoort.

Je kunt immers geen twee stel kleren over elkaar aanhouden.

*

Als je nieuwe kleren hebt aangetrokken ,, , moet je er eerst nog aan wennen.
Nieuwe schoenen moet je eerst inlopen.
Een nieuwe spijkerbroek moet eerst naar je lichaamsvormen gaan staan.
Met de Here Jezus is dat net zo.
Je nieuwe christen-pak 'zit' je vaak nog ongemakkelijk.
Voor de één is het te 'ruim', voor een ander is het te 'nauw'.
Voor weer een ander is het te 'licht'.
Voor een vierde is het te 'zwaar'.
Iedereen moet in z'n pak van Jezus Christus groeien.

Da's net als met pasgeboren kinderen.
Die krijgen bij het kraambezoek kleren, waar ze nog te klein voor zijn.
Dat geeft niets, ze groeien er vanzelf wel in.

Wanneer, broeders en zusters, jongelui, de Heilige Geest je tot een nieuw mens heeft doen wedergeboren worden ... groei je - als het goed is - steeds meer naar Jezus Christus toe.
Maar dan is het wel nodig, dat je - als een pasgeboren baby - ook gevoed wordt met de redelijke, onvervalste melk.

De 'redelijke melk'.
Wat er mee bedoeld wordt?
In het Grieks staat er 'logisch'.
Dat komt van het woord 'logos', en dat betekent: 'woord'.
De redelijke melk is de melk van het Woord van God.
De melk van het Evangelie.
Die 'melk' geeft je kracht, levenskracht.
Kracht om te groeien in je geloof.
Om uiteindelijk te komen tot je zaligheid, tot volkomen verlossing, tot redding en bevrijding.

Groeien in je geloof.
Dat doe je door met volle teugen te drinken van die echte, onvervalste melk van het Evangelie.
Van het leven schenkende Woord van een liefdevolle Vader in de hemel.
Van een Verlosser die zijn leven voor je gaf aan het kruis.
En dan groei je, geestelijk, ook steeds meer in je christen-kleren.
Iedereen weet: als kleren je lekker zitten, dan voel je ze niet meer aan je lichaam zitten.
Dan zijn er een deel van jezelf geworden.
Zo moet het ook met de Here Jezus Christus zijn.
Hij moet van lieverlee steeds meer een deel van jezelf gaan worden.

*

Wat u, weet jij wat voor die groei ook nodig is?
Geloof!

Geloof, dat met volle teugen dat Woord van God tot zich neemt en ervan drinkt.
Je moet - schrijft Petrus - "proeven".
Je moet de smaak ervan te pakken krijgen, hoe goed de HERE voor je is.
Want een kind, dat niet drinken wil, komt om het leven.
Ondanks dat de borst van moeder goed gevuld is...
Wie de smaak van het evangelie te pakken heeft gekregen ... wil steeds méér en
steeds wéér drinken.
Die krijgt er nooit genoeg van!

*

Proeven, dat de HERE goedertieren is!
Bij het Woord van het Evangelie, broeders en zusters, jongelui, geeft de HERE ons
vanmorgen het teken van het sacrament.
Tot versterking van ons geloof.
Want als een kind opgroeit heeft het meer dan alleen melk nodig.
Bij de melk van het Woord komt de brood en de wijn van het avondmaal.
Om te proeven - met onze lippen en met ons hart - dat de HERE goedertieren is.
Dat Hij zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar voor ons allen heeft overgegeven
tot in de dood.
Opdat wij - door het geloof - kinderen van Hem mogen zijn.
Geen pasgeboren kinderen meer.
Maar kinderen, die zijn opgegroeid tot zonen en tot dochters, tot broeders en tot
zusters.

Samen aan één tafel, samen deel aan het éne Brood.
Samen de gemeenschap, het gezin, waar we elkaar mogen helpen, bijstaan,
liefhebben, troosten en vermanen.
Om te groeien tot volwassenheid, tot zaligheid, tot behoud.

Een zaligheid, die gevoed wordt vanuit het Woord van de levende God.
Een zaligheid, die verworven werd door het offer van onze Here Jezus Christus.
Een zaligheid, die ons wordt uitgedeeld, toegepast en toegeëigend door de Heilige
Geest.
Een zaligheid, die ons meeneemt over aardse grenzen, naar een Vaderhuis in de
hemel.

Proef dan, vanmorgen, broeders en zusters, dat de HERE goedertieren is.
En verlang om te groeien in geloof ... tot zaligheid, tot uw eeuwig behoud.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 13 juni 1999

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !